

Sygn. akt *XVC 714/15*

G., dnia 22 stycznia 2016 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: staż. Patrycja Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa N. J.

przeciwko Ubezpieczeniowemu (...)

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. odstępuje od obciążania powódki kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powódka N. J. wniosła pozew przeciwko Ubezpieczeniowemu (...) w W., w którym domagała się zasądzenia kwoty 150.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kosztami opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wskazała, że w dniu 9 sierpnia 2000 roku uległa wypadkowi. Powódka poruszała się rowerem drogą publiczną. Doszło do wypadku drogowego, tj. czołowego zderzenia pomiędzy powódką a samochodem marki O. (...), którego kierowcą był H. K.. W tym czasie powódka wyprzedzała ciągnik rolniczy marki U. W postanowieniu z dnia 29 grudnia 2000 roku Prokurator Rejonowy w Tczewie umorzył dochodzenie w sprawie wypadku z uwagi na brak ustawowych znamion czynu zabronionego. Bezpośrednią i jedyną przyczyną wypadku było nagle wyjechanie powódki zza drugiej przyczepy ciągnika na przeciwny pas ruchu. Organ ścigania nie wskazał na jakiej podstawie poczynił opisane ustalenia, jego decyzja procesowa jest błędna. Dodać należy, że ustalenia poczynione w postępowaniu przygotowawczym nie wiążą sądu cywilnego.

Do zdarzenia w znacznym stopniu przyczynili się kierowcy samochodu osobowego oraz ciągnika rolniczego. Kierujący nie dostosowali prędkości do warunków panujących na drodze, poczynili wiele błędów w technice jazdy. Gdyby kierowca samochodu zachował dozwoloną prędkość, poruszał się sprawnym pojazdem, do kolizji w ogóle by nie doszło, nawet przy nieprawidłowym poruszaniu się rowerzystki. Co więcej w chwili zdarzenia ciągnik rolniczy pozostawał również w ruchu, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w opiniach sporządzonych na okoliczność wypadku.

Powódka w żadnej mierze nie przyczyniła się do zdarzenia z dnia 9 sierpnia 2000 roku. W wyniku wypadku powódka doznała licznych obrażeń ciała, doznała łącznie 85% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powódka wskutek przedmiotowego wypadku musiała zmierzyć się z cierpieniami natury fizycznej i psychicznej.

Pozwany w pełnym zakresie podważa swoją odpowiedzialność za krzywdę powódki wskazując na rozstrzygnięcie organu procesowego.

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty należnego jej świadczenia. Pozwany nie uregulował w/w roszczenia. Odmowa przyznania zadośćuczynienia jest błędna.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Jeśli zarzut ten nie zostanie uwzględniony, pozwany potwierdził, że w przedmiotowej sprawie powódka w 2013 roku zgłosiła roszczenie o zapłatę 220.000 zł. W toku postępowania likwidacyjnego nie udało się ustalić danych dotyczących ubezpieczenia pojazdów biorących udział w zdarzeniu, zaś analiza sprawy jednoznacznie wskazuje na zachowanie poszkodowanej jako zasadniczą przyczynę wypadku. Brak danych dotyczących ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w 2000 roku pojazdu O. (...) nr rejestracyjny (...) prowadzonego przez H. K.. W dalszej kolejności pozwany podniósł, że żądanie zgłoszone w pozwie jest wygórowane. Nie sposób również uznać roszczenia powódki w zakresie odsetek od ewentualnie zasądzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 sierpnia 2000 roku doszło do wypadku komunikacyjnego wskutek którego powódka doznała licznych obrażeń ciała. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2000 roku Prokurator Rejonowy w Tczewie umorzył dochodzenie w sprawie wypadku drogowego wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego. Z motywów postanowienia wynikało ustalenie, że bezpośrednią i jedyną przyczyną zaistniałego wypadku było nagłe wjechanie powódki zza drugiej przyczepy ciągnika na przeciwny pas ruchu, którym poruszał się w przeciwnym kierunku samochód marki O. (...) kierowany przez H. K..

W wyroku z dnia 8 maja 2002 roku, sygn. akt VIII U 2219/01, Sąd Okręgowy w Gdańsku przyznał powódce prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 85% odniesionego w wypadku w drodze do pracy w dniu 9 sierpnia 2000 roku w kwocie 37.187,50 zł.

Dowód: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem k. 14-24, zgłoszenie szkody do (...) k. 25, dokumentacja medyczna oraz opinie biegłych w zakresie medycyny k. 26-70,

Powódka bezskutecznie wezwała pozwanego do zapłaty. W piśmie z dnia 8 listopada 2013 roku pozwany odmówił wypłaty świadczeń na rzecz powódki. Powołano się przy tym na wynik dochodzenia prowadzonego w sprawie Ds. 2474/00, które zostało umorzone wobec braku ustawowych znamion czynu zabronionego. Jedyną przyczyną wypadku było nagłe wjechanie powódki zza przyczepy ciągnika na przeciwny pas ruchu, którym poruszał się w przeciwnym kierunku ruchu samochód osobowy marki O.. Zatem wyłączną przyczyną wypadku pozostawało zachowanie powódki.

Dowód: pismo z dnia 8 listopada 2013 roku k. 71;

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego zaoferowanego przez strony niniejszego postępowania. Sąd ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.). Do pozwu oraz odpowiedzi na pozew dołączono dokumenty prywatne oraz urzędowe, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana. Bezspornym pomiędzy stronami pozostaje to, że do zdarzenia doszło. Sąd przyjął względem tych dokumentów domniemania, o których mowa w art. 244 § 1 i 245 k.p.c.

Dodać należy, że Sąd oddalił wnioski dowodowe stron o przesłuchanie świadków oraz opinie biegłych sądowych zmierzające do merytorycznego rozpoznania sprawy. Powództwo podlegało bowiem oddaleniu w związku z tym, że powódka nie wykazała legitymacji biernej pozwanego. Pełnomocnik powódki zapytany na rozprawie o tę kwestię nie zaoferował dowodów dotyczących legitymacji pozwanego w kontekście regulacji odnoszącej się do (...)

Powódka dochodziła roszczenia z tytułu wypadku komunikacyjnego z 2000 roku. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy powódka zobowiązana była wykazać przesłanki odpowiedzialności Ubezpieczeniowego (...).

Zasady dochodzenia roszczeń względem Ubezpieczeniowego (...)w okresie gdy doszło do przedmiotowego wypadku drogowego normowało §34 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 marca 2000 roku w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz. U. z 2000 roku nr 26 poz. 310). W myśl tego przepisu jeżeli sprawca szkody na osobie nie mógł być zidentyfikowany - nie można było ustalić tożsamości posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem i nie zidentyfikowano pojazdu - Ubezpieczeniowy (...)wypłaca osobie uprawnionej do odszkodowania z tytułu ubezpieczenia OC odszkodowanie za szkodę na osobie. Natomiast gdy zidentyfikowany sprawca szkody nie posiadał ochrony ubezpieczeniowej wynikającej z ubezpieczenia OC, Ubezpieczeniowy (...) wypłaca osobie uprawnionej odszkodowanie za szkody na osobie i mieniu. Uprawniony do odszkodowania zgłasza swoje roszczenia do Ubezpieczeniowego (...)poprzez którykolwiek zakład ubezpieczeń prowadzący ubezpieczenia OC. Zakład ubezpieczeń nie może odmówić przyjęcia zgłoszenia roszczenia.

Jeśli więc nawet założyć, że powódka nie przyczyniła się do zdarzenia, zaś szkoda wynikała z działania kierujących innymi pojazdami, to powódka nie wykazała przesłanek odpowiedzialności pozwanego. W toku procesu musiałaby bowiem w tym celu przedstawić tego rodzaju dowody, które świadczyłyby o tym, że H. K. nie był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej bądź że samochód nie został dopuszczony do ruchu. Tylko w takim przypadku można byłoby wskazywać na odpowiedzialność pozwanego.

Sprawca rzekomej szkody powódki został zidentyfikowany, więc powódka powinna podjąć starania mające na celu ustalenie jego aktualnego miejsca zamieszkania, czy pozostawał ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej. Mogłaby wtedy pozwać bądź sprawcę szkody, zakład ubezpieczeń albo Ubezpieczeniowy (...)- zależnie od poczynionych ustaleń. W przeciwnym wypadku nie mogło dojść do merytorycznego rozpoznania sprawy.

Wobec powyższego, na podstawie art. 6 k.c. stosowanego a contrario, w związku z cytowanym rozporządzeniem, Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku biorąc pod uwagę art. 102 k.p.c. W myśl tego przepisu w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie powódka została zwolniona od kosztów sądowych z uwagi na trudną sytuację materialną. Powódka jest osobą starszą, pomimo upływu dość długiego czasu poczucie krzywdy związanej ze zdarzeniem jest wciąż silne. Po drugiej stronie sporu występuje zaś instytucja profesjonalnie trudniąca się likwidacją szkód komunikacyjnych, zatrudniająca fachowych pełnomocników. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że celowym będzie odstąpienie od obciążania powódki kosztami postępowania.